

‘**L**aten we tegenover elkaar zitten en elkaar in de ogen kijken’, begint Viviane De Muynck. Die ogen van beiden, even doordringend, hun blikken, diezelfde vriesluchtblauwe pupillen.

Viviane: *(neemt de handen van Simone vast)* ‘Ik ben heel blij u te mogen ontmoeten.’

Simone: ‘Ik ook.’

Viviane: ‘Oei, u hebt koude handen.’

Simone: ‘Warme liefde.’

Viviane: ‘Bij ons zegt men warm hart. Klopt voor u, toch?’

(Simone haalt de schouders op)

Viviane: ‘Ik heb vaak tegen Nic Balthazar gezegd dat ik u graag had ontmoet. Ik vond het een grote verantwoordelijkheid om iets wat zo ingrijpend is in het leven van een mens, met gepast gevoel mee te delen aan een publiek. Ik heb geprobeerd de reis die Mario naar het onverbiddelijke einde ondernam, zo integer mogelijk mee te vertellen. Ik weet natuurlijk niet hoe u, de mama, dat écht heeft meegemaakt, en of u het resultaat nu ziet zitten.’

Simone: ‘Ik heb de film gezien. Het was even schrikken om ineens die figuur, die moeder te zien, maar weet je wat het vreemde was? Ik zag mezelf, ik voelde wat ik had meegemaakt. Uiteraard hangt er voor ons nog een hele wereld rond, groter en breder dan de film kan tonen. Maar uw rol, Viviane, prachtig. Hoe is het mogelijk dat een mens dat gevoel vindt, zonder dat te hebben meegemaakt?’

Viviane: ‘Ik heb ook vroeg dierbare mensen verloren. Door ziekte. Dat geeft je een gevoeligheid voor rouw en verlies. Ik heb een zoon van 40, met wie het een tijdje iets minder ging. Zijn vader, mijn man, is gestorven, toen die jongen 6 was - ik was er 30.’

Simone: ‘Oei, uw man zo vroeg verloren, dat is vreselijk.’

Viviane: ‘Inderdaad, het ineens afgesneden zijn van iemand die je intens graag zag. Intussen is het een stuk beter, maar ik heb lang met de angst geleefd dat er iets met mijn zoon zou gebeuren.’

Geen begrafenissen, hè

Had u dat meteen Simone, toen bij Mario multiple sclerose werd vastgesteld, de angst dat u hem zou moeten afgeven?

Simone: ‘Het verdiet was een shock, maar de dokters stelden ons gerust. Je kon er ouder mee worden, zeiden ze, als de ziekte stabiel bleef. »